

[Lennart Larson.]

brænding kaster slagget i en grusgrav i Værløse i dag, og det er vel næsten endnu værre — nej, det kan det ikke være, men det er meget slemt i hvert fald, fordi der er direkte kontakt fra grusgraven til grundvandet. Jeg vil bede ministeren tage dette forhold med også, når han skal tale med direktørerne.

Så vil jeg lige sige, at med hensyn til forureningen er det jo sådan, at det ikke alene er et spørgsmål om, hvor mange stoffer der er, men også om den koncentration, de befinder sig i netop i de affaldsmængder, der bliver tilbage. Men jeg takker ministeren for svaret.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg tror, jeg kan bekræfte, hvad hr. Lennart Larson og jeg tidligere har diskuteret, at der er betydelig enighed os imellem om omfanget af dette problem. Nu nævnte hr. Lennart Larson specielt i anden omgang, hvad jeg vel har lov til at kalde den anden store forbrændingsanstalt i Københavnsområdet, nemlig Vestforbrænding, og vi står med disse store forbrændingsanstalter i et meget, meget stort dilemma. På den ene side mener jeg, det er en meget fornuftig politik at samle forbrændingen i enkelte meget store anlæg, for det første fordi det kan gøres mere rentabelt at anvende den varmeproduktion, som opstår i forbindelse hermed, og for det andet fordi det er muligt at gennemføre en væsentlig bedre rørgrensning i enkelte koncentrerede anlæg, end hvis hver kommune skal have sit eget anlæg.

På den anden side kommer vi ikke bort fra, at disse store anlæg står med meget store affaldsproblemer, altså slaggeproblemer, og hvis vi ikke får løst disse slaggeproblemer, slår vi måske tanken ihjel om de store samlede forbrændingsanlæg, som dels kan have en forureningsmæssig fordel, dels, som jeg nævnte, en varmeøkonomisk fordel. Jeg ved, at man netop på Vestforbrænding har det problem, som hr. Lennart Larson omtaler, og hvis man ikke får løst dette slaggeproblem, er det et spørgsmål, om man overhovedet kan opretholde driften af dette anlæg, hvori der er investeret, så vidt jeg erindrer, over 100 mill. kr.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dagmar Andreasen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Kan ministeren oplyse årsagen til, at DSB stadig ikke offentliggør gældende rabatordninger for DSBs færgeoverfarter?“

Skriftlig begrundelse:

Som begrundelse for mit spørgsmål henvises til betænkning over forslag til statsbanelov afgivet af udvalget den 14. maj 1968: „Udvalget har bl. a. med ministeren drøftet, i hvilket omfang der træffes særlige takstordninger. Herunder har ministeren redegjort for, at der nu i modsætning til tidligere er fuld offentlighed for sådanne særlige takstordninger, som er baseret på mængdeaftaler, hvorimod det fortsat ikke kan offentliggøres, hvilke specielle aftaler der indgås mellem DSB og en lang række firmaer m. v., baseret på andre forhold, hvilket følger alene af konkurrencehensyn.

Ministeren har imidlertid tilkendegivet over for udvalget, at han deler den opfattelse, at oplysning om muligheden for forhandling om sådanne særlige aftaler, bl. a. på Storebæltsoverfarten, må være tilgængelig for alle, og at meddelelse herom vil blive søgt givet i egnet form.“

Dagmar Andreasen: Skal DSB være et serviceorgan, der stiller alle kunder lige, eller skal det være en forretning, der søger at maksimere sin fortjeneste ved bl. a. at snøre flest mulige kunder? Det er det, denne sag drejer sig om.

I dag har de velorienterede kunder lavere takstordninger på DSBs færgeoverfarter end dem, der ikke er så velorienterede, ligesom andre kunder har særlige rabatordninger. Loven bemyndiger DSB til at give helt op til 50 pct. nedsættelse af taksterne.

I 1968 gav den daværende trafikminister et enigt folketingsudvalg medhold i, at det burde være almindeligt kendt, at DSBs takster ikke er alvorligt ment, og ministeren sagde, at rabatordninger, der gik på mængdeaftaler, var offentlige. Men jeg har ikke kunnet finde nogen steder, hvor f. eks. DSBs rabatordninger på færgeoverfarterne er offentliggjort, ligesom jeg heller ikke har kunnet se nogen fodnote til nogen jernbanelakst, hvoraf det fremgår, at den, der ikke